

KOLOBEH PEŇAZÍ

Bol krásny sobotný deň a Tomáš s Laurou sa vybrali s rodičmi na prechádzku mestom. Deti práve dostali svoje týždenné vreckové a boli zvedavé, čo by si mohli za svoje peniaze kúpiť.

„Podme sa pozrieť do kníhkupectva!“ navrhla Laura, ktorá milovala knihy. Cestou však míňali množstvo iných zaujímavých miest.

„Pozri, Tomáš!“ ukázala Laura na banku s jej veľkými sklenenými dverami. „Čo všetko ľudia v banke robia?“

Mamička sa usmiala a vysvetlila: „V banke si ľudia ukladajú svoje peniaze, aby boli v bezpečí. Banka im ich stráži a dokonca im za to platí niečo navyše - tomu sa hovorí úrok.“

„Ako keby sme my dali banke peniaze a ona nám potom vrátila viac?“ spýtal sa Tomáš prekvapene.

„Presne tak,“ prikývol otec. „Banka tie peniaze požičiava iným ľuďom, ktorí ich potrebujú, napríklad na kúpu domu alebo na začatie podnikania.“

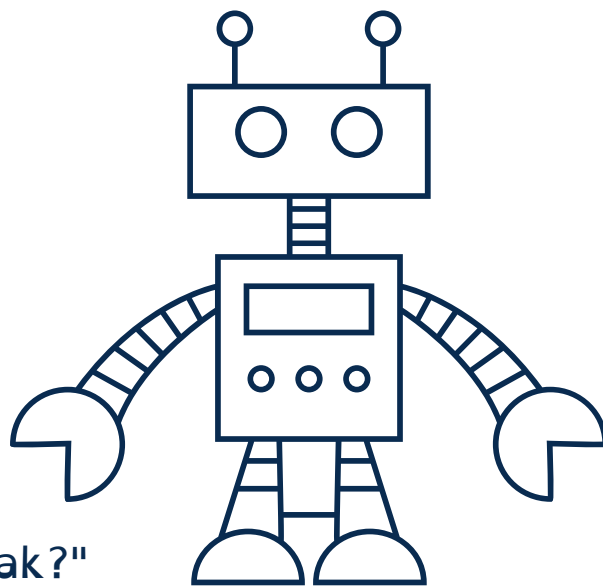
Deti pokračovali v prechádzke a zastavili sa pred obchodom s hračkami. Za výkladom bol vystavený nový robot, ktorý sa Tomášovi veľmi páčil.

„Ten je super,“ vzdychol Tomáš, „ale stojí viac, než si môžem dovoliť minúť z môjho vreckového.“

„Ak by si naozaj chcel toho robota, mohol by si si na neho šetriť," navrhla mamička.

„Každý týždeň by si si odložil časť vreckového, a za pár mesiacov by si mal dosť."

Laura zbadala pani, ktorá predávala na ulici noviny. „Pozri," ukázala, „tá pani pracuje, a tým zarába peniaze, však?"

„Áno," potvrdil otec. „Ľudia pracujú a za svoju prácu dostávajú peniaze - tomu sa hovorí mzda alebo plat. Ja pracujem v kancelárii, mamička učí v škole, a obe práce nám prinášajú peniaze, ktoré potrebujeme na nákup jedla, oblečenia a platenie za náš dom."

Prechádzali okolo trhoviska, kde farmári predávali ovocie a zeleninu zo svojich záhrad.

„Títo ľudia pestujú plodiny, a potom ich predávajú za peniaze," vysvetľovala mamička. „To je tiež spôsob, ako zarobiť peniaze - predajom vecí, ktoré vytvoríte alebo vypestujete."

„A pozri na tých hudobníkov!" zvolal Tomáš a ukázal na skupinu, ktorá hrala na námestí. Pred nimi bol klobúk s mincami.

„Títo ľudia poskytujú službu - hrajú hudbu, ktorá teší ostatných, a svojím umením si zarábajú," vysvetlil otec.

Po chvíli prišli k bankomatu, kde si nejaký pán vyberal bankovky. „Odkiaľ sa zobrali v bankomate?“ spýtala sa Laura.

„Ten pán má peniaze uložené v banke,“ vysvetlila mamička.

Bankomat mu umožňuje vybrať si časť z nich, keď ich potrebuje. Ale najskôr ich musel zarobiť usilovnou prácou a vložiť ich do banky.“

„Deti sa zastavili aj v pekárni, kde si kúpili čerstvé koláčiky. Laura dala predavačke mince a dostala svoj koláč.“

„Vidíš, práve si vymenila mince za niečo, čo chceš - sladký koláčik,“ usmial sa otec. „Predavačka teraz použije tvoje peniaze na nákup múky a cukru, aby mohla upiecť ďalšie koláče.“

Cestou domov videli ešte množstvo miest, kde ľudia používali peniaze: kaviareň, kaderníctvo, autobus, kde si cestujúci

kupovali lístky, umývačku áut, kde vodiči za pár drobných mincí mohli pohodlne umyť svoje auto.

Keď sa vrátili domov, Laura sa zamyslela: „Nikdy som si neuvedomila, že peniaze sú všade okolo nás. Ľudia ich používajú celý deň.“

„A každý ich nejako získava a míňa," dodal Tomáš. „Dospelí ich zarábajú prácou, potom ich míňajú v obchodoch, a majitelia obchodov zase platia svojim zamestnancom..."

„Presne tak," usmial sa otec. „Je to ako veľký kruh. Peniaze nám pomáhajú vymieňať si veci a služby, ktoré potrebujeme alebo chceme.“

„Bez nich by bolo veľmi ťažké žiť," povedala Laura.

„To je pravda," prikývla mamička. „Sú pre nás užitočným nástrojom, ktorý nám všetkým uľahčuje život. Ale pamätajte si, že najdôležitejšie veci v živote sa za ne kúpiť nedajú. Láska, priateľstvo a pekné spomienky, ako je táto naša prechádzka mestom, sú predsa na nezaplatenie!"

Tomáš s Laurou sa na seba pozreli a sprisahanecky prikývli.

Teraz už lepšie chápali, že s peniazmi sa stretávame všade a plnia dôležitú úlohu v našich životoch, ale zároveň nie sú to najdôležitejšie, čo máme.